

PROBLÉMY A NEZDARY

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

Mar 4,35–41; Mar 5,21–34; Rim 5,3–5; Jób 19,23–27; Jób 23,8–12; Luk 24,13–27; Rim 8,18,28

ÚVODNÝ TEXT

³No nielen to, ale chválime sa aj súženiami, lebo vieme, že súženie vedie k vytrvalosti, ⁴vytrvalosť k skúsenosti, skúsenosť k nádeji. ⁵A nádej nezahanbuje, lebo Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali. (Rim 5,3–5)

Večer, keď slnko zapadalo za obzor, sa mladé dievča ponáhľalo domov. Vtom zahrmelo ako predzvesť silnej búrky. Dievčina zrýchlila krok, vediač, že je pred ňou ešte dlhá cesta. Na líce jej dopadla osamelá kvapka dažďa, potom ďalšia a skôr, ako sa nazdala, bola celá premočená. Rozbehla sa a po čase konečne dobehla domov. Otec k nej priskočil a zabalil ju do deky. „Som rád, že si doma. Vyzeral som ťa z okna, videl som, ako bežíš,“ povedal jej. „Len ma zaujíma, prečo si sa pri každom blesku zastavila a pozrela na oblohu?“

„Och, zastavila som sa a usmiala sa do neba, pretože Boh ma fotil!“

Aká je tvoja reakcia, keď prídu životné búrky alebo keď do tvojho vzťahu s Bohom vstúpia búrky? Skloníš hlavu, keď ti dážd' bičuje chrbát, alebo pozrieš v dôvere hore, na Boha, s vedomím, že On o tebe vie a bude stáť pri tebe aj v problémoch a ťažkostiach?

Tento týždeň sa budeme venovať tomu, ako reagovať, keď do života prichádzajú náročné situácie. Zamyslíme sa nad tým, ako by sme mohli využiť prekážky či nezdary na posilnenie, a nie oslabenie nášho najdôležitejšieho vzťahu.

OSNOVA LEKCIE

Tento týždeň sa budeme zaoberať náročnou otázkou, ako si udržať blízky vzťah s Bohom uprostred životných búrok a sklamaní. Na príkladoch biblických postáv uvidíme, že Boh je prítomný aj vtedy, keď sa nám zdá byť vzdialený alebo keď Jeho konaniu nerozumieme.

- Mar 4,37–41: Ježišova moc nad „búrkami“ nášho života (nedeľa)
- Mar 5,27–34: Dôvera v Božiu lásku a moc napriek chorobe (pondelok)
- Jób 19,25–27: Jóbova dôvera uprostred životných tragédií (utorok)
- Luk 24,15–27: Učenci sa učia opäť dôverovať Bohu aj vo chvíli sklamaní (streda)
- Rim 8,18,28–30: Istota Pánovej blízkosti za každých okolností (štvrtok)

BÚRKY ŽIVOTA

³⁷Tu sa strhla mohutná búrka s víchricou a vlny sa valili na čln, takže čln sa už naplnil. ³⁸Ježiš však spal na vankúši v zadnej časti člna. Zobudili ho a povedali mu: „Učiteľ, nedbáš, že hynieme?“ ³⁹Zobudil sa, pohrozil víchru a prikázal moru: „Mlč, utíš sa!“ Vtedy víchor ustal a nastalo veľké ticho. ⁴⁰A im povedal: „Čo ste takí ustrašení? Ešte stále nemáte vieru?“ ⁴¹Prenikol ich veľký strach a jeden druhému hovorili: „Ktože je to, že ho i vietor, i more počúva?“ (Mar 4,37–41)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

V okolí Galilejského jazera Ježiš strávil ten deň rozhovormi s množstvom ľudí. Ježišove slová sa ozývali v myšliach ľudí ešte dlho. A prehovárajú aj k nám dnes.

Keď sa zvečerilo, Ježiš vyzval svojich učeníkov, aby sa preplavili na druhý breh jazera (Mar 4,35). Ježiš vedel, že príde búrka. Napriek tomu chcel, aby nastúpili do loďky a vydali sa na plavbu. Túžil dať totiž svojim najbližším nasledovníkom dôležité životné ponaučenie.

Ako príbeh pokračoval, vieme.

Prečítaj si o búrke v Mar 4,35–41. Čo sa z tohto príbehu môžeš naučiť o viere?

Uvažuj o nasledovných myšlienkach:

- Ježiš zaspáva na vankúši, ktorý bol v člne pravdepodobne jediný. Rybárske loďky mali zvyčajne jeden vankúš, na ktorom sedával človek obsluhujúci kormidlo. Osoba na korme viedla loď do cieľa. Ježiš je tu teda v pozícii „kormidelníka“, nanešťastie však zaspáva.
- Nie všetci učeníci boli na jazere nováčikmi. Minimálne Peter, Jakub a Ján boli skúsení rybári. Galilejské jazero poznali ako svoju dľaň. Veľmi presne vedeli, ako takejto búrke čeliť.
- Toto je jediný evanjeliový záznam o Ježišovom spánku. Počas jednej z najhorších búrok v ich živote, keď sú učeníci vydesení a myslia si, že zomrú, Ježiš spí.
- Reakcia učeníkov v čase krízy bola: „Učiteľ, nedbáš, že hynieme?“ (Inými slovami: „Je ti to jedno?“) Spochybňovali Ježišov charakter a Jeho lásku k nim. Príliš často je to aj naša reakcia, keď sa dostaneme do ťažkej situácie.

Uprostred krízy a beznádeje sa, samozrejme, môžeme pokúsiť zachrániť sami seba (ako učeníci). Keď cítíme bolesť či stratu, môžeme tiež začať pochybovať o Božej láske a starostlivosti. Okolnosti posudzujeme z nášho obmedzeného ľudského pohľadu a máme jasnú predstavu, čo by mal Boh vykonať. Ale podobne ako to bolo v prípade učeníkov, práve v životných búrkach dokáže Boh konať najväčšie zázraky. Boh je vždy verný, aj keď Jeho zdanlivému nekonnaniu nerozumieme. Je s nami v našich búrkach a dokáže búrku utíšiť aj vtedy, keď na to my nemáme ani silu, ani prostriedky.

APLIKÁCIA

- Aká je tvoja obvyklá reakcia, keď ti do života vstúpi búrka? Ako takéto chvíle ovplyvňujú tvoj vzťah s Bohom? Akú máš skúsenosť s veršom, ktorý hovorí: „Žijeme totiž z viery, nie z toho, čo vidíme.“ (2Kor 5,7)?

„BUĎ UZDRAVENÁ“

²⁷Keď sa dopyčula o Ježišovi, prišla v zástupe zozadu a dotkla sa jeho rúcha, ²⁸lebo si povedala: „Ak sa dotknem čo len jeho rúcha, budem uzdravená!“ ²⁹Krvácanie sa hneď zastavilo, takže na tele pocítila, že je uzdravená zo svojho trápenia. ³⁰Ježiš hneď poznal, že z neho vyšla sila. Obrátil sa k zástupu a opýtal sa: „Kto sa dotkol môjho rúcha?“ ... ³³Žena vedela, čo sa s ňou stalo; ustrašená a rozochvená prišla bližšie, padla pred ním a rozpovedala celú pravdu. ³⁴On ju oslovil: „Dcéra, tvoja viera ťa zachránila. Chod' v pokoji, buď uzdravená zo svojho trápenia.“ (Mar 5,27–30.33.34)

Predstav si zástup ľudí na brehu Galilejského mora. Od skorého rána sa nevedia dočkať Ježiša. Keď konečne prirazí jeho loď k brehu a On vystúpi, tlačia sa okolo Neho a nasledujú Ho do dediny Kafarnaum. Zrazu sa objaví Jairus, predstavený synagógy, a prosí Ježiša, aby prišiel a uzdravil jeho dcéru.

V dave sa nachádza aj žena, ktorú už mnoho rokov trápia zdravotné problémy. Všetky svoje peniaze minula na lekárov, „ale nič jej to neprospeľo, ba stav sa jej neustále zhoršoval“ (Mar 5,26). Dopyčula sa o zázračnom mužovi z Galiley a s nádejou v srdci pozbierala všetku silu, čo jej ešte zostala, aby v to ráno odišla z domu a pridala sa k čakajúcemu davu. Ľudia sa nezniesiteľne tlačia. Vtom uvidela Ježiša. Prebíja sa cez dav a samu seba povzbudzuje: „Ak sa dotknem čo len jeho rúcha, budem uzdravená!“ (Mar 5,28)

Prečítaj si text Mar 5,21–34. Čo sa môžeme z toho príbehu naučiť?

Opísaná udalosť ukazuje, že Ježiš súcitiť s trpiacimi. Zaujímá sa a stará sa o chorých a osamelých. Sústreďuje svoju pozornosť na tých, čo by sa inak v dave úplne stratili. V ten deň bolo na Ježiša natlačených veľa ľudí a mnohí sa ho dotkli. Ale iba táto žena sa ho dotkla s vierou, že jej naozaj pomôže. Dotkla sa Ježiša s túžbou prijať požehnanie, ktoré tak zúfalo potrebovala. Neuzdravil ju však samotný dotyk, ale práve jej viera (Mar 5,34). „Spasiteľ rozpoznal dotyk viery od náhodného dotyku tlačiaceho sa zástupu.“ (DA 344; CL 224) Ježišov odev nemal žiadnu zvláštnu moc. Bola to viera ženy a jej rozhodnutie dotknúť sa Ježiša, čo pôsobilo ako hybná sila jej uzdravenia.

Tá krehká, trpiaca a núdzna žena mohla v to ráno zostať doma v posteli. Ona však s nádejou v srdci vyhládala Ježiša. Túžila sa dostať do Jeho blízkosti. V jej srdci bola veľká nádej na uzdravenie. Nestačilo jej vidieť Ježiša z dialky. Ona túžila dostať sa do Jeho blízkosti.

Ježiš nás vyzýva, aby sme urobili to isté: „Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpočinúť. Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom, a nájdete odpočinutie pre svoje duše. Veď moje jarmo je príjemné a bremeno ľahké.“ (Mat 11,28.29)

■ **Ako sa v konaní ženy z dnešného príbehu prejavujú myšlienky z Rim 5,3–5? Ako by sa tieto myšlienky mohli prejavovať v tvojom živote?**

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

JÓB

²³Kiežby sa moje slová zapisovali, kiežby sa dostali do knihy, ²⁴železným rydlom a olovom naveky boli vyryté do kameňa! ²⁵Ja viem, že môj Vykupiteľ žije a nakoniec sa postaví nad prachom! ²⁶Aj potom, keď moja koža bude takto zodratá, zo svojho tela uvidím Boha, ²⁷svojimi očami ho pri sebe uvidím – nie niekto cudzí. Moje vnútro už hynie túžbou. (Jób 19,23–27)

⁸Nuž, ale keď kráčam vpred, niet ho, keď idem späť, nenachádzam ho, ⁹keď koná naľavo, nevidím ho, keď zahne napravo, nespozorujem ho. ¹⁰Ved' on dobre vie, kadiaľ chodím, keď ma preskúša, vyjdem ako zlato. ¹¹Jeho stopy sa držala moja noha, jeho cestou som šiel a neodbočil. ¹²Jeho príkaz neopúšťam, jeho slová si cením nad vlastné zásady. (Jób 23,8–12)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Keď premýšľame o tragédiách, neúspechoch či pohromách opísaných v Biblii, Jób bude asi prvý človek, ktorý nám napadne. Nielenže prišiel o všetok svoj majetok (Jób 1,14–17), ale prišiel aj o deti (Jób 1,18.19) a zdravie (Jób 2,7). A známa je aj reakcia jeho ženy, ktorá ho vyzýva, aby ešte pred smrťou zlorečil Bohu (Jób 2,9).

Po nejakom čase prišli za Jóбом jeho traja priatelia. Jób vzhľad ich tak šokoval, že si k nemu sadli „a bez slova sedeli sedem dní a sedem nocí, pretože videli to veľké trápenie“ (Jób 2,13). Keď však napokon prehovorili, snažili sa uviesť ľudské dôvody, prečo Jóba postihlo také nešťastie. Tým však neúmyselne zväčšili jeho utrpenie. Traja priatelia Jóba obvinili, že musí mať vo svojom živote nejaký skrytý hriech, z ktorého sa má kajať (Jób 8,11.15). Povedali mu dokonca: „Naozaj to takto býva s príbytkami nespravodlivých a s miestom toho, kto nepozná Boha.“ (Jób 18,21)

Ako Jób zareagoval? (Jób 19,23–27 a Jób 23,8–12)

Bez ohľadu na tragické udalosti, ktoré ho obklopovali a ktorým vôbec nerozumel, Jób zostal verný Bohu. Neochvejne sa držal svojej viery. Neobviňoval Boha ani Mu nezlorečil. Naopak, keď bol blízko toho, aby za svoje trápenie obvinil Boha, vyhlásil: „Nahý som vyšiel zo života matky a nahý sa ta vrátim. Hospodin dal a Hospodin vzal, nech je požehnané meno Hospodina.“ (Jób 1,21)

Aj my sa nachádzame uprostred takéhoto zápasu. Satan nás sužuje bolesťou, utrpením, stratou a ťažkosťami. Je to vyjadrením jeho snahy skresliť obraz milujúceho Boha, ktorý nám ponúka Písmo. V takom čase môžeme reagovať jedným z dvoch spôsobov: obviňovať a odmietať Boha, alebo sa Ho držať zo všetkých síl. Hoci okolo nás zúri nelútostný boj, pamätajme na to, že vo svetle večnosti sú naše chvíľkové problémy len dočasnými skúškami (2Kor 4,16–18). Ide o oveľa viac, než čo vidíme tu a teraz. Jednou z veľkých výziev pre veriaceho je dôverovať Bohu aj v najtemnejších časoch. Boh nám mnohými spôsobmi zjavil realitu svojej lásky. Musíme sa držať tejto kľúčovej pravdy – pravdy o Božej láske – aj keď ju v danej chvíli možno necítíme.

APLIKÁCIA

■ Ak sa práve nachádzaš uprostred ťažkého obdobia, utiekaj sa k Bohu. Vezmi si Bibliu a zápisník a buď s Bohom vonku v prírode. Prepíš si Rim 5,3–5 a zamysli sa nad rôznymi posolstvami v tejto pasáži s vierou, že Božia láska a starostlivosť sú tou najistejšou a najstabilnejšou súčasťou tvojho života.

CESTA DO EMAUZ

¹⁵Ako sa tak zhovárali a vzájomne dohadovali, priblížil sa k nim sám Ježiš a šiel s nimi. ¹⁶Ich oči boli zastreté, aby ho nespoznali. ¹⁷I spýtal sa ich: „O čom sa takto idúcky rozprávate?“ Oni sa zronení zastavili a ¹⁸jeden z nich, menom Kleofáš, mu povedal: „Ty si vari jediný návštevník Jeruzalema, ktorý srdce, čo sa tam po tieto dni stalo!“ ... ²⁵Ježiš im povedal: „Vy nechápaví a leniví srdcom uveriť všetko, čo hovorili proroci! ²⁶Či nemusel Kristus toto všetko pretrpieť a tak vojsť do svojej slávy?“ ²⁷A počnúc od Mojžiša a od všetkých prorokov, vykladal im, čo sa naňho vzťahovalo vo všetkých Písmach. (Luk 24,15–18,25–27)

Boli to dva týždne naplnené zmätkom a neistotou. Učeníci si opakovane v mysli prehrávali všetky rozhovory a udalosti. Triumfálny vstup do Jeruzalema a vyčistenie chrámu. Slávenie Paschy v hornej miestnosti. Ježišove srdcervúce modlitby v Getsemanskej záhrade. Judášova ohavná zrada. Súd, výsmech, bičovanie. Ježišovo doráňané telo visiace na kríži. Jeho posledné slová predtým, ako vydýchol naposledy, keď popoludňajšiu oblohu nečakane zahalila tma. Počuteľné roztrhnutie chrámovej opony. Otvorené hroby spravodlivých. Opatrné sňatie Ježišovho tela z kríža. Uloženie Jeho tela do hrobu ešte pred začiatkom soboty. A potom už len tieseň, sklamanie, pochybnosti a množstvo otázok v mysliach učeníkov. Ako sa mohli tak veľmi zmyliť vo svojich očakávaníach?

Áno, Ježišovi nasledovníci boli zúfalí, sklúčení a bezradní. Bol to najťažší úder, aký v živote zažili. Netušili, že prežívajú len krátky okamih v rámci najväčšieho príbehu všetkých čias. Keď dvaja z nich putovali do Emauz, Ježiš sa k nim priblížil a sprevádzal ich na ich ceste.

Prečítaj si rozhovor v Luk 24,13–27. Uvažuj o tejto udalosti z pohľadu dvoch učeníkov a z pohľadu Ježiša.

Keď „sa im otvorili oči“ a „spoznali ho“, obaja učeníci sa ponáhľali do Jeruzalema, aby sa podelili o svoju skúsenosť (Luk 24,33,34). Keď napokon prišiel za učeníkmi aj Ježiš a postavil sa uprostred nich, zľakli sa. Všimnime si Ježišovu otázku: „Čo sa ľakáte a prečo máte v srdci pochybnosti?“ (Luk 24,38)

Tieto slová môžu byť Ježišovým posolstvom aj pre nás dnes. Pričasto zabúdame, že keď sme v údoliach bolesti, zármutku a sklamaní, Ježiš kráča vedľa nás. Nespoznávame Ho, hoci je nablízku. Znova a znova zabúdame, že náš príbeh má pokračovanie, ktoré vidí len On. Keď nás znepokojujú starosti a pochybnosti, strácame z dohľadu pravdu, že náš život spočíva bezpečne v Jeho rukách. A príliš často sa domnievame, že vieme lepšie ako Ježiš, čo sa v našich životoch skutočne deje (Luk 24,18).

- Biblia nám ukazuje, ako môžeme ako kresťania reagovať na výzvy a neúspechy. Venuj dnes čas štúdiu týchto textov: Rim 8,28; Fil 4,4–13; Jak 1,2–4,12 a 2Kor 12,9,10. Zapiš si tri kľúčové posolstvá, o ktoré sa neskôr môžeš podeliť s niekým, kto práve teraz prežíva sklamanie či neúspech. Uvažuj pritom aj o texte 2Kor 1,4.

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

ISTOTA JEŽIŠOVEJ BLÍZKOSTI

¹⁸Usudzujem totiž, že utrpenia terajšieho času sa nedajú ani porovnať s budúcou slávou, ktorá sa má na nás zjaviť. ... ²⁸Vieme, že všetky veci slúžia na dobro tým, čo milujú Boha, ktorí sú povolani podľa jeho predsavzatia. ²⁹Lebo ktorých vopred poznal, tých aj predurčil, aby boli podobní obrazu jeho Syna, aby on bol prvorođený medzi mnohými bratmi. ³⁰A tých, čo predurčil, tých aj povolal, a tých, čo povolal, tých aj ospravedlnil, a ktorých ospravedlnil, tých aj oslávil. (Rim 8,18.28–30)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Prial si si niekedy vidieť Ježiša vo chvíľach, keď si sa cítil na dne? Predstav si seba v nasledujúcom sne:

„Zdalo sa mi, že sedím v úplnom zúfalstve, s tvárou v dlaniach, a premýšľam: Keby bol Ježiš na zemi, išla by som k Nemu, hodila by som sa Mu k nohám a povedala by som Mu o všetkom svojom utrpení. Neodvrátil by sa odo mňa, mal by so mnou zľutovanie a ja by som Ho navždy milovala a slúžila Mu. Vtom sa otvorili dvere a vošla dnu osoba vznešenej postavy a vzhľadu. Súcitne sa na mňa pozrela a povedala: „Chceš vidieť Ježiša? Je tu a ak si to praješ, môžeš Ho vidieť. Vezmi si všetko, čo máš, a pod' za mnou.“

Počúvala som to s nevýslovným nadšením. Radostne som si vzala svojich pár vecí, všetky moje malé drahocennosti, a nasledovala svojho sprievodcu. Zaviedol ma k strmému a napohľad chatrnému schodisku. Keď som začala vystupovať po schodoch, varoval ma, aby som mala oči upreté hore, aby sa mi nezakrútila hlava a nespadať som. Mnoho ďalších, ktorí stúpali po tomto strmom schodisku, spadlo skôr, ako sa dostali na vrchol.

Napokon sme dosiahli posledný schod a zastali sme pred vchodom. Tu mi môj sprievodca prikázal, aby som tam nechala všetko, čo som si so sebou priniesla. S radosťou som to položila na zem. Potom otvoril bránu a vyzval ma, aby som vošla. V okamihu som stála pred Ježišom. Tú krásnu tvár sa nedalo pomýliť. Taký žiarivý výraz dobrotivosti a majestátnosti nemohol patriť nikomu inému. Keď na mne spočinul Jeho pohľad, hneď som vedela, že pozná každú okolnosť môjho života a všetky moje vnútorné myšlienky a pocity.

Chcela som sa skryť pred Jeho zrakom, pretože nešlo zničiť Jeho skúmaný pohľad. On však s úsmevom pristúpil ku mne, položil mi ruku na hlavu a povedal: „Neboj sa.“ Zvuk Jeho sladkého hlasu rozochvel moje srdce šťastím, aké som nikdy predtým nezažila. Bola som príliš šťastná, aby som vyslovila čo i len slovo. Premožená nevýslovným šťastím som padla k Jeho nohám. Zatiaľ čo som tam bezmocne ležala, predo mnou sa odkrývali scény krásy a slávy a zdalo sa mi, že som dosiahla pokoj a bezpečie neba. Nakoniec sa mi vrátila sila a vstala som. Milujúce Ježišove oči na mňa stále hľadeli a Jeho úsmev naplnil moju dušu šťastím. Jeho prítomnosť ma naplnila svätou úctou a nevýslovnou láskou. ... Tento sen mi dodal nádej... [a] vieru... A krása a jednoduchosť dôvery v Boha začali postupne žiariť v mojej zatemnenej duši.“ (EW 79–81)

Uprostred životných neúspechov sa potrebujeme sústrediť na Ježiša a na to, čo nám zjavuje o Božej láske k nám.

PODNETY NA ZAMYSLENIE

Práve keď čelíme životným skúškam a nezdarom, potrebujeme sa čo najviac držať Boha. Témy, ktoré tento štvrtrok skúmame, prispievajú k udržaniu alebo osvieženiu silného vzťahu s Bohom. Nezriedka čelíme trápeniam, ako sú zdravotné problémy, finančné ťažkosti, rozpad manželstva, smrť blízkeho alebo iné bremeno, ktoré nás oberá o radosť. Uvažujte teraz o nasledujúcich otázkach v súvislosti s tým, o čom sme doteraz hovorili.

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Akým spôsobom ovplyvnili prekážky, ktorým čelíte alebo ste čelili v minulosti, váš obraz Boha? Ako môžete jasnejšie vidieť Božiu skutočnú povahu?
2. Kedy ste sa naposledy modlili, aby Boží hlas vo vašom živote bol silnejší než hlas nepriateľa? Pamätajte, že zlodej (satan) prichádza kradnúť, zabíjať a ničiť, ale Boh dáva život v plnosti (Ján 10,10).
3. Je vaše srdce pokorné? Veríte, že Boh je stále zvrchovaný a vedie nás v živote aj napriek ťažkostiam? Ak nie, ako sa môžete naučiť takejto pokornej dôvere v dobrotu a lásku Boha k vám osobne?
4. Opierate svoj život každodenne o Božie slovo? Proste Boha, aby v ťažkých časoch znovu rozničil vašu prvotnú lásku k Nemu.
5. Kedy ste sa naposledy obrátili v modlitbe na Boha ako na svojho Utešiteľa a Radcu s dôverou, že dodrží svoj slub, že vás nikdy neopustí ani nezanechá (Heb 13,5)?
6. Ak je vaša viera slabá, modlite sa: „Verím, Pane; pomôž mojej nevere!“ (Mar 9,24; Roh.) Obklopte sa ľuďmi, ktorí vás môžu povzbudiť, nie odraďovať.
7. Svet sa nie vždy stará o slabých, nevedomých, zranených a zlomených. Božie poslanstvo „Keď si slabý, ja som silný“ (parafráza; pozri 2Kor 12,9.10) môže radikálne zmeniť životy ľudí. Premýšľajte o niekom, koho by ste dnes mohli týmto poslanstvom povzbudiť.

ZHRNUTIE

Žijeme v hriešnom svete naplnenom bolesťou a utrpením. Každý z nás v určitom období života čelí ťažkostiam, ktoré ho môžu priviesť až k spochybňovaniu Božej lásky. Keď sa sústredíme na príbehy ľudí v Písme, ktorí čelili životným pádom a skúškam, môžeme v nich nájsť povzbudenie. Z ich skúsenosti sa učíme, že aj naše zápasy môžu viesť k prehĺbeniu nášho vzťahu s Bohom, ktorý sa nikdy nemení (Mal 3,6) a ktorého láska je večná a stála.